

Kompletní překlad Generalplan Ost: r/ShitWehraboosSay

 [reddit.com/r/ShitWehraboosSay/comments/q5719u/complete translation of the generalplan_ost](https://www.reddit.com/r/ShitWehraboosSay/comments/q5719u/complete_translation_of_the_generalplan_ost)

Připomínky a návrhy k celkovému plánu "Ost" Reichsführera jednotek SS

V listopadu 1941 vyšlo najevo, že Hlavní říšský bezpečnostní úřad pracuje na generálním plánu „Ost“. Důstojník říšského generálního ředitelství bezpečnosti Standartenführer Elich mi již tehdy sdělil očekávaný počet 31 milionů lidí neněmeckého původu, kteří mají být přesídleni. Tento případ má na starosti generální ředitelství říšské bezpečnosti, které nyní zaujímá přední místo mezi orgány podřízenými Reichsführerovi jednotek SS. Generální ředitelství říšské bezpečnosti bude zároveň podle názoru všech vedení podřízených říšskému führerovi jednotek SS vykonávat i funkce císařského komisaře pro posílení německé rasy.

Obecné připomínky k územnímu plánu "Ost".

Pro jeho konečný cíl, totiž plánovanou germanizaci dotčených území na východě, musí být plán schválen. Obrovské potíže, které při realizaci tohoto plánu nepochybně nastanou a které mohou dokonce vyvolávat pochybnosti o jeho proveditelnosti, se však z hlediska plánu zdají poměrně malé. Především je zarážející, že Ingermanland [1] Dněpr, Tavria a Krym [2] jako kolonizační území byly z plánu vynechány. Zjevně je to dáno tím, že v budoucnu budou v plánu i nové kolonizační projekty, o kterých bude řeč na konci.

V současnosti je již možné, víceméně definitivně, stanovit jako východní hranici kolonizace (v její severní a střední části) linii, která vede od Ladožského jezera do Valdajské vrchoviny a dále do Brjanska. Zda tyto změny v plánu provede velení jednotek SS, si netroufám soudit.

V každém případě by se mělo počítat s tím, že počet osob, které budou podle plánu přesídleny, by se měl dále zvýšit.

Z plánu vyplývá, že se nejedná o program podléhající okamžité realizaci, ale naopak k dosídlení tohoto prostoru Němci by mělo dojít do cca 30 let po skončení války. Podle plánu by v této oblasti mělo zůstat 14 milionů místních obyvatel. Je však více než pochybné, zda v plánovaných 30 letech ztratí své národnostní rysy a zda budou trpět germanizací, neboť opět podle předmětného plánu je počet německých imigrantů velmi malý. Je zřejmé, že plán nebere v úvahu přání státního komisaře posílit německou rasu (departement Greifelt) k usazení lidí vhodných pro germanizaci v rámci vlastního německého impéria...

Zásadní otázkou celého plánu kolonizace Východu je otázka, zda se nám podaří probudit v německém lidu touhu po přesídlení na Východ. Pokud mohu z vlastní zkušenosti posoudit, taková touha ve většině případů nepochybně existuje. Neměli bychom však také ztrácet ze zřetele skutečnost, že na druhé straně významná část obyvatelstva, zejména ze západní části říše, důrazně odmítá přesídlení na východ, včetně oblasti Wart v regionu Danzig a Západní Prusko [3] ... podle mého názoru by kompetentní orgány, zejména východní ministerstvo, měly neustále sledovat tendence projevované neochotou postupovat na východ a bojovat s nimi pomocí propagandy.

Kromě povzbuzení aspirací na přesídlení na východ patří k rozhodujícím momentům také potřeba probudit v německém lidu, zejména u německých osadníků východních území, touhu po zvýšení mateřství. Nesmíme klamat sami sebe: nárůst porodnosti pozorovaný od roku 1933 byl sám o sobě potěšitelným jevem, ale v žádném případě jej nelze považovat za dostatečný pro existenci německého lidu, zejména s ohledem na jeho obrovský úkol kolonizovat východní území a neuvěřitelná biologická schopnost reprodukovat sousední východní národy.

Generální plán „Ost“ uvádí, že po skončení války by měl být počet osadníků pro okamžitou kolonizaci východních území... 4550 tisíc lidí. Toto číslo se mi nezdá příliš vysoké s ohledem na dobu kolonizace rovných 30 let. Je dost možné, že byl větší. Ostatně je třeba mít na paměti, že těchto 4 550 tisíc Němců by mělo být rozmístěno na územích, jako je oblast Gdaňsko-západní Prusko, oblast Wart, Horní Slezsko, Generální vláda jihovýchodního Pruska, oblast Bialystok, Pobaltí. Státy, Ingermanland, Bělorusko, částečně i regiony Ukrajiny... Vezmeme-li v úvahu příznivý nárůst počtu obyvatel prostřednictvím zvýšení porodnosti a do jisté míry i příliv imigrantů z jiných zemí, zemí obývaných germánskými národy, pak můžeme počítat s 8 mil. Němci kolonizovali tato území po dobu asi 30 let. To však nedosahuje očekávaného čísla 10 milionů Němců. Na těchto 8 milionů Němců připadá podle plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu, z nichž 31 milionů bude z těchto území vystěhováno.

Analyzujeme-li předběžný cíl 45 milionů obyvatel německého původu, ukazuje se, že místní obyvatelstvo dotčených území samo o sobě převyší počet osadníků. Na území bývalého Polska žije údajně asi 36 milionů lidí [4]. Z nich by měl být vyloučen přibližně 1 milion místních Němců (Volksdeutsche). Pak tam bude 35 milionů lidí. Pobaltské země mají 5,5 milionu obyvatel. Je zřejmé, že obecný plán „Ost“ také bere v úvahu bývalé sovětské regiony Žitomir, Kamenec-Podolsk a částečně Vinnycja jako kolonizační území. Populace regionů Zhytomyr a Kamenets-Podolsk je asi 3,6 milionu lidí a Vinnitsa - asi 2 miliony lidí, protože značná část z nich je zahrnuta do sféry zájmů Rumunska. Tudíž, celková populace zde žije asi 5,5 až 5,6 milionů lidí. Celkový počet obyvatel uvažovaných regionů je tedy 51 milionů. Počet lidí, kteří jsou předmětem vystěhování, by podle plánu měl být ve skutečnosti mnohem vyšší, než se předpokládalo. Teprve když uvážíte, že přibližně 5-6 milionů Židů žijících na tomto území bude zlikvidováno ještě před vystěhováním, můžete souhlasit s číslem uvedeným v plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu. Z plánu je však

vidět, že mezi zmíněných 45 milionů lidí jsou zahrnuti i Židé. Z toho tedy vyplývá, že plán je založen na zjevně nesprávném výpočtu počtu obyvatel. Počet osob, které jsou předmětem vystěhování, by podle plánu měl být ve skutečnosti mnohem vyšší, než se předpokládalo. Teprve když uvážíte, že přibližně 5-6 milionů Židů žijících na tomto území bude zlikvidováno ještě před vystěhováním, můžete souhlasit s číslem uvedeným v plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu. Z plánu je ale vidět, že mezi zmíněných 45 milionů lidí jsou zahrnuti i Židé. Z toho tedy vyplývá, že plán je založen na zjevně nesprávném výpočtu počtu obyvatel. Počet osob, které jsou předmětem vystěhování, by podle plánu měl být ve skutečnosti mnohem vyšší, než se předpokládalo. Teprve když uvážíte, že přibližně 5-6 milionů Židů žijících na tomto území bude zlikvidováno ještě před vystěhováním, můžete souhlasit s číslem uvedeným v plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu. Z plánu je ale vidět, že mezi zmíněných 45 milionů lidí jsou zahrnuti i Židé. Z toho tedy vyplývá, že plán je založen na zjevně nesprávném výpočtu počtu obyvatel. můžete souhlasit s číslem uvedeným v plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu. Z plánu je ale vidět, že mezi zmíněných 45 milionů lidí jsou zahrnuti i Židé. Z toho tedy vyplývá, že plán je založen na zjevně nesprávném výpočtu počtu obyvatel. můžete souhlasit s číslem uvedeným v plánu 45 milionů místních obyvatel neněmeckého původu. Z plánu je ale vidět, že mezi zmíněných 45 milionů lidí jsou zahrnuti i Židé. Z toho tedy vyplývá, že plán je založen na zjevně nesprávném výpočtu počtu obyvatel.

Navíc se mi zdá, že plán nepočítá s tím, že místní obyvatelstvo neněmeckého původu se během 30 let velmi rychle rozmnoží... S přihlédnutím k tomu všemu je třeba předpokládat, že počet obyvatel neněmeckého původu na těchto územích výrazně překročí 51 milionů... Lidské. Jde o 60-65 milionů lidí.

Proto samotný závěr naznačuje, že počet lidí, kteří musí zůstat na uvedených územích nebo být vystěhováni, je výrazně vyšší, než předpokládá plán. V důsledku toho se při provádění plánu objeví ještě větší potíže. Pokud vezmeme v úvahu, že na zvažovaných územích zůstane 14 milionů místních obyvatel, jak stanoví plán, pak musí být vystěhováno 46 až 51 milionů lidí. Počet obyvatel k přesídlení, stanovený plánem na 31 milionů, nelze považovat za správný. Další poznámky k plánu. Plán počítá s přesídlením rasově nežádoucích místních obyvatel na západní Sibiř. Zároveň jsou uvedeny procentuální údaje o jednotlivých národech a rozhoduje se tedy o osudu těchto národů, i když stále neexistují přesné údaje o jejich rasovém složení.

Obecné komentáře k otázce germanizace, zejména k budoucímu postoji k obyvatelům bývalých pobaltských států

V zásadě je zde v první řadě nutné vzít v úvahu následující. Netřeba dodávat, že politika germanizace se vztahuje pouze na ty národy, které považujeme za rasově úplné. Za rasově úplné lze ve srovnání s našincem považovat především jen ty místní obyvatele neněmeckého původu, kteří mají stejně jako jejich potomci výrazné znaky nordické rasy, projevující se vzhledem, chováním a schopnostmi...

Podle mého názoru je možné v pobaltských zemích získat místní obyvatele vhodné pro germanizaci, pokud bude nucené vystěhování nežádoucího obyvatelstva prováděno pod rouškou víceméně dobrovolného přesídlení [5]. V praxi toho lze snadno dosáhnout. V rozsáhlých oblastech Východu, které nejsou určeny ke kolonizaci Němci, budeme potřebovat velké množství lidí, kteří byli do jisté míry vychováni v evropském duchu a naučili se alespoň základy evropské kultury. Tyto údaje jsou z velké části dostupné pro Estonce, Lotyšy a Litevce...

Neustále musíme vycházet z toho, že při správě všech rozsáhlých území v rámci zájmů Německé říše musíme co nejvíce šetřit síly německého lidu... Pak pro Rusy nepříjemné události obyvatel bude provádět např. ne německá, ale německá administrativa je lotyšská nebo litevská, což, bude-li tento princip umně aplikován, bude mít pro nás nepochybně pozitivní důsledky. Rusifikace Lotyšů nebo Litevců se přitom lze jen stěží obávat, zvláště když jejich počet není tak malý a zaujmou pozice, které by je postavily nad Rusy. Zástupcům této vrstvy obyvatelstva je také třeba vštípit pocit a vědomí, že jsou oproti Rusům něčím výjimeční. Možná později je nebezpečí této vrstvy obyvatelstva spojené s její touhou po germanizaci větší než nebezpečí její rusifikace. Bez ohledu na zde navrhované víceméně dobrovolné přesídlení rasově nežádoucích obyvatel bývalých pobaltských států na východ by měla být umožněna i možnost jejich přesídlení do jiných zemí. Pokud jde o Litevce, jejichž obecná rasová data jsou mnohem horší než u Estonců a Lotyšů, a mezi nimiž je proto velmi významný počet rasově nežádoucích osob, je třeba uvažovat o poskytnutí vhodného území pro kolonizaci v východ... Bez ohledu na zde navrhované víceméně dobrovolné přesídlení rasově nežádoucích obyvatel bývalých pobaltských států na východ by měla být umožněna i možnost jejich přesídlení do jiných zemí. Pokud jde o Litevce, jejichž obecná rasová data jsou mnohem horší než u Estonců a Lotyšů, a mezi nimiž je proto velmi významný počet rasově nežádoucích osob, je třeba uvažovat o poskytnutí vhodného území pro kolonizaci v východ...

Směrem k řešení polské otázky

a) Poláci

Jejich počet se odhaduje na 20-24 milionů. Ze všech národů, podle plánu, podléhajících přesídlení, jsou Poláci vůči Němcům nejnepřátelštější, početně početnější, a proto nejnebezpečnější.

Plán počítá s vystěhováním 80-85 procent Poláků, tedy 20 nebo 24 milionů Poláků, 16-20,4 milionu je předmětem vystěhování, zatímco 3-4,8 milionu bude muset zůstat na území obývaném německými osadníky... Tyto údaje navržené generálním ředitelstvím říšské bezpečnosti jsou v rozporu s údaji říšského komisaře pro posílení německé rasy o počtu pólů vysoké rasové hodnoty vhodných pro germanizaci. Císařský komisař pro posílení německé rasy na základě průzkumu mezi venkovským obyvatelstvem regionů Gdaňsko-západní Prusko a Wart odhaduje podíl obyvatel způsobilých pro germanizaci na 3 procenta. Vezmeme-li toto procento jako základ, pak by počet Poláků podléhajících vystěhování měl být ještě více než 19-23 milionů...

Východní ministerstvo nyní projevuje zvláštní zájem o ubytování rasově nežádoucích Poláků. Nucené přesídlení asi 20 milionů Poláků v určité oblasti západní Sibiře nepochybně vyvolá neustálé nebezpečí pro celé území Sibiře a vytvoří úl neustálých vzpour proti řádu stanovenému německými úřady. Takové osídlení Poláků by snad mělo smysl jako protiváha Rusům, pokud by tito znovu získali státní nezávislost a německá správa tohoto území by se tím stala iluzorní. K tomu musíme dodat, že se také musíme snažit všemi možnými způsoby posílit sibiřské národy, abychom se vyhnuli posilování Rusů. Sibiřané by se měli cítit jako lidé s vlastní kulturou.

Toto jsou politické úvahy, které vyvstávají při seznamování se s plánem. Možná se na ně příliš soustředí, ale v každém případě si zaslouží pozornost.

Souhlasím s tím, že mnohem více než 20 milionů lidí se bude moci usadit v obrovských rozlohách západosibiřské stepi s jejími černozemskými oblastmi za předpokladu, že dojde k systematickému osídlení. Při praktickém provádění takového hromadného přesídlování mohou nastat určité potíže. Pokud se podle plánu počítá s obdobím přesídlení 30 let, bude se počet přesídlených pohybovat kolem 700 až 800 tisíc ročně. To znamená, že jen pro přepravu sloupů bude ročně potřeba 100 až 120 vlaků. V relativně klidné době to lze považovat za technicky proveditelné.

Je zcela jasné, že polskou otázku nelze vyřešit likvidací Poláků, jak se to děje u Židů. Takové řešení polské otázky by navěky zatížilo svědomí německého lidu a připravilo by nás o sympatie všech, zvláště sousední národy by se začaly bát, že je jednoho dne postihne stejný osud. Polská otázka musí být podle mého názoru vyřešena tak, aby se minimalizovaly politické komplikace, o kterých jsem se zmínil dříve. V březnu 1941 jsem v memorandu vyjádřil názor, že polskou otázku lze částečně vyřešit víceméně dobrovolným přesídlením Poláků do zahraničí. Jak jsem se později dozvěděl, ani MZV není bez zájmu myšlenka možného částečného řešení polské otázky přesídlením Poláků do Jižní Ameriky, zejména do Brazílie. Podle mého názoru by po skončení války měly kulturní vrstvy a částečně i další vrstvy polského lidu, nezpůsobilé k germanizaci z rasových nebo politických důvodů, emigrovat do Jižní Ameriky, stejně jako do Severní a Střední Ameriky... Do přesídlení milionů pro nás nejnebezpečnějších Poláků do Jižní Ameriky, zejména Brazílie, je docela možné. Zároveň by se mohlo pokusit výměnou vrátit jihoamerické Němce, zejména z jižní Brazílie, a usadit je v nových koloniích, například v Tavrii, na Krymu a také v oblasti Dněpru, protože nyní jsme nemluvíme o osidlování afrických kolonií říše... stejně jako do Severní a Střední Ameriky... Přesídlit miliony pro nás nejnebezpečnějších Poláků do Jižní Ameriky, zejména Brazílie, je docela možné. Zároveň by se mohlo pokusit výměnou vrátit jihoamerické Němce, zejména z jižní Brazílie, a usadit je v nových koloniích, například v Tavrii, na Krymu a také v

oblasti Dněpru, protože nyní jsme nemluvíme o osidlování afrických kolonií říše... stejně jako do Severní a Střední Ameriky... Přesídlit miliony pro nás nejnebezpečnějších Poláků do Jižní Ameriky, zejména Brazílie, je docela možné. Zároveň by se mohlo pokusit výměnou vrátit jihoamerické Němce, zejména z jižní Brazílie, a usadit je v nových koloniích, například v Tavrii, na Krymu a také v oblasti Dněpru, protože nyní jsme nemluvíme o osidlování afrických kolonií říše...

Naprostá většina rasově nežádoucích Poláků by měla být přesídlena na východ. To platí pro hlavní obrazy rolníků, zemědělských dělníků, řemeslníků atd. Mohou se snadno přesídlit na území Sibiře...

Až průmyslové regiony Kuzněck, Novosibirsk a Karaganda začnou fungovat na plný výkon, bude zapotřebí velké množství pracovních sil, zejména technických pracovníků [6]. Proč by na Sibiři nemohli pracovat valonští inženýři, čeští technici, maďarští obchodníci a podobně? V tomto případě by se dalo právem mluvit o evropském rezervním území pro kolonizaci a těžbu surovin. Zde by evropská myšlenka dávala smysl ve všech ohledech, zatímco na území určeném pro německou kolonizaci by pro nás byla nebezpečná, neboť v tomto případě by to znamenalo, že z logiky věci přijímáme myšlenku mísení národů Evropy... Musíte mít neustále na paměti, že Sibiř až k jezeru. Bajkal byl vždy územím evropské kolonizace. Mongolové, kteří obývají tyto oblasti, jako turkické národy se zde objevily v nedávné historické době. Je třeba ještě jednou zdůraznit, že Sibiř je jedním z faktorů, který by při správném použití mohl sehrát rozhodující roli v tom, že by ruský lid připravil o možnost obnovit svou moc.

b) K otázce Ukrajinců.

Podle plánu císařského hlavního ředitelství bezpečnosti by na Sibiř měli být přesídleni i západní Ukrajinci. To zajišťuje přesídlení 65 procent populace. Toto číslo je výrazně nižší než procento polského obyvatelstva, které bylo vystěhováno...

(c) Otázka Bělorusů.

Podle plánu se plánuje vystěhování 75 procent běloruského obyvatelstva z území, které okupuje. To znamená, že 25 procent Bělorusů podle plánu hlavní správy říšské bezpečnosti podléhá germanizaci...

Běloruské obyvatelstvo, rasově nežádoucí, zůstane na území Běloruska po mnoho let. V tomto ohledu se jeví jako krajně nutné vybrat s největší možnou pečlivostí Bělorusy nordického typu, vhodné z rasových důvodů a politiky germanizace, a poslat je do říše jako pracovní síly... Mohli by být využiti v zemědělství jako zemědělské dělníci, stejně jako v průmyslu nebo jako řemeslníci. Protože by se s nimi zacházelo jako s Němci a protože nemají národní cítění, mohli by být brzy, alespoň v další generaci, zcela poněmčeni.

Další otázkou je otázka místa pro přesídlení Bělorusů rasově nevhodných pro germanizaci. Podle generálního plánu by se měli přesunout i na západní Sibiř. Dá se předpokládat, že Bělorusové jsou nejneškodnější lidé, a tedy pro nás nejbezpečnější ze všech národů východních oblastí [7]. I Bělorusy, které nemůžeme z rasových důvodů opustit na území určeném ke kolonizaci naším lidem, můžeme ve větší míře než představitele jiných národů východních oblastí využít ve svém zájmu. Země Běloruska je vzácná. Nabídnout jim nejlepší země znamená usmířit je s některými věcmi, které by je mohly obrátit proti nám. K tomu, mimochodem, musíme dodat, že ruské obyvatelstvo a především samotné Bělorusko je nakloněno změně domova,

O budoucím zacházení s ruským obyvatelstvem.

Je třeba řešit ještě jednu otázku, která se v generelu „Ost“ vůbec nezmiňuje, ale pro řešení celého východního problému obecně má velký význam, totiž jak je možné zachovat a zda je možné udržet

německou nadvládu po dlouhou dobu tváří v tvář obrovské biologické síle ruského lidu. Proto je třeba krátce zvážit otázku postoje k Rusům, o kterých se v generálním plánu téměř nic neříká.

Nyní lze s jistotou říci, že naše předchozí antropologické informace o Rusech, nemluvě o tom, že byly velmi neúplné a zastaralé, jsou do značné míry nesprávné. Toho si všimli již na podzim 1941 představitelé katedry rasové politiky a slavní němečtí vědci. Tento názor opět potvrdil profesor Dr. Abel, bývalý první asistent profesora E. Fischera, který letos v zimě jménem Nejvyššího velení ozbrojených sil provedl podrobné antropologické studie Rusů...

Abel viděl pouze následující možnosti řešení problému: buď úplné zničení ruského lidu, nebo germanizaci té části, která má jasné známky nordické rasy. Tyto velmi vážné pozice Ábela si zaslouží velkou pozornost. Nejde jen o porážku státu s centrem v Moskvě. Dosažení tohoto historického cíle by nikdy neznamenal úplné vyřešení problému. Pravděpodobnější je, že půjde o porážku Rusů jako lidu, o jejich nesjednocení. Pouze pokud bude tento problém posuzován z biologického hlediska, zejména z hlediska rasově-biologického, a bude-li v souladu s tím prováděna německá politika ve východních oblastech, bude možné eliminovat nebezpečí, které představuje tzv. Rusové k nám.

Ábelem navrhovaný způsob eliminace Rusů jako lidu, nemluvě o tom, že jeho realizace by byla stěží možná, pro nás není vhodný ani z politických a ekonomických důvodů. V tomto případě musíte k vyřešení ruského problému postupovat různými cestami. Tyto cesty jsou stručně následující.

A) Především je nutné zajistit rozdělení území obývaného Rusy na několik politických regionů s vlastními řídicími orgány, aby byl v každém z nich zajištěn samostatný národní rozvoj...

Otázku, zda má být na Uralu zřízen císařský komisariát, nebo zde pro neruské obyvatelstvo žijící na tomto území bez zvláštního místního ústředního orgánu státní správy, lze zatím ponechat otevřenou. Zde je však rozhodující, aby tyto oblasti nebyly administrativně podřízeny německým nejvyšším orgánům, které vzniknou v centrálních oblastech Ruska. Národy, které obývají tyto oblasti, je třeba naučit, že za žádných okolností by se neměly nechat vést Moskvou, i když je v Moskvě německý císařský komisař...

Na Uralu i na Kavkaze existuje mnoho různých národností a jazyků. Bude nemožné, a možná politicky nekorektní, učinit hlavní jazyk na Uralu tatarským nebo mordovským jazykem a na Kavkaze, řekněme, gruzínštinou. To by mohlo dráždit ostatní lidi v těchto oblastech. Proto stojí za zvážení zavedení německého jazyka jako jazyka, který všechny tyto národy spojuje... Tím by německý vliv na východě výrazně vzrostl. Je třeba myslet i na administrativní oddělení severního Ruska od území pod kontrolou Císařského komisariátu pro ruské záležitosti... Myšlenka přeměnit toto území v budoucnu na Velkoněmeckou kolonii by neměla být odmítnuta, neboť jeho obyvatelstvo stále z velké části mají známky nordické rasy. Obecně, Rus gorkyho generálního komisariátu musí mít pocit, že se nějak liší od Rusa generálního komisariátu v Tule. Není pochyb o tom, že takové administrativní rozdělení ruského území a systematická izolace jednotlivých regionů bude jedním z prostředků boje proti posilování ruského lidu [9].

(B) Druhým prostředkem, ještě účinnějším než opatření uvedená v odstavci „A“, je rasové oslabení ruského lidu. Poněmčení všech Rusů je pro nás nemožné a z rasového hlediska nežádoucí. Co však lze a je třeba udělat, je oddělit severské skupiny od stávající populace v ruském lidu a postupně je germanizovat...

Důležité je, že obyvatelstvo na ruském území tvořili převážně lidé primitivního poloevropského typu. Německé vůdce to nebude příliš znepokojoovat. Tato masa pošetilých a rasově podřadných lidí

potřebuje, jak dosvědčuje staletá historie těchto oblastí, průvodce. Pokud se německému vedení podaří vyhnout se sblížení s ruským obyvatelstvem a vyhnout se vlivu německé krve na ruský lid mimomanželskými vztahy, pak je docela možné zachovat německou nadvládu v této oblasti za předpokladu, že dokážeme překonat biologické nebezpečí, jako je např. monstrózní schopnost reprodukce těchto primitivních národů...

C) Existuje mnoho způsobů, jak podkopat biologickou sílu lidí... Cílem německé politiky ve vztahu k obyvatelstvu na ruském území bude snížit porodnost Rusů na nižší úroveň než u Němců. Totéž platí mimo jiné pro mimořádně plodné národy Kavkazu a v budoucnu částečně i Ukrajiny. Zatím máme zájem zvýšit ukrajinskou populaci oproti ruské. Ale to by nemělo vést k tomu, že Ukrajinci nakonec zaujmou místo Rusů.

Abychom se vyhnuli nežádoucímu nárůstu populace ve východních regionech, je nutné vyhnout se na východě všem opatřením, která používáme ke zvýšení porodnosti v říši. V těchto oblastech musíme vědomě prosazovat politiku snižování počtu obyvatel. Propagandou, zejména tiskem, rozhlasem, kinem, letáky, krátkými brožury, reportážemi atd. musíme neustále vzbuzovat v populaci myšlenku, že je škodlivé mít mnoho dětí.

Je třeba ukázat, kolik peněz stojí výchova dětí a co by se za tyto prostředky dalo koupit. Je třeba hovořit o velkém nebezpečí pro zdraví ženy, kterému je vystavena, porodí děti atd. Vedle toho by se měla rozjet co nejširší antikoncepční propaganda. Je nutné zorganizovat zobecněnou produkci těchto fondů. Rozdělování těchto prostředků a potraty by neměly být žádným způsobem omezovány. Mělo by být podporováno rozšiřování sítě potratových klinik všemi možnými způsoby. Například je možné organizovat speciální školení pro porodní asistentky a záchranáře a školit je k provádění potratů. Čím kvalitnější budou potraty, tím větší důvěru v ně bude mít populace. Je celkem pochopitelné, že i lékaři musí mít možnost provádět potraty.

Měla by být podporována i dobrovolná sterilizace, neměl by být povolen boj za snížení kojenecké úmrtnosti, neměla by být povolena výchova matek v péči o děti a preventivní opatření proti dětským nemocem. Školení ruských lékařů v těchto odbornostech by mělo být omezeno na minimum a neměla by být poskytována žádná podpora mateřským školám a jiným podobným institucím. Spolu s těmito zdravotními aktivitami by neměly existovat žádné překážky rozvodu. Dětem narozeným mimo manželství by neměla být poskytována žádná pomoc. Velkým rodinám byste neměli dovolit žádné daňové zvýhodnění, neposkytovat jim finanční pomoc ve formě příplatků k platu...

Pro nás Němce je důležité oslabit ruský lid do takové míry, že nám již nebude moci bránit v nastolení německé nadvlády v Evropě. Tohoto cíle můžeme dosáhnout výše uvedenými způsoby...

D) Otázka Čechů. Podle současných názorů většina Čechů, protože nevyvolávají rasové obavy, podléhá germanizaci. Přibližně 50 procent veškerého českého obyvatelstva podléhá germanizaci. Vyjdeme-li z tohoto čísla, bude stále 3,5 milionu Čechů nepočítaných s germanizací, kteří by měli být postupně stahováni z území říše...

Mělo by se uvažovat o přesídlení těchto Čechů na Sibiř, kde se rozpustí mezi Sibiřany a přispějí tak k dalšímu odcizení Sibiřanů ruskému lidu...

Výše uvedené problémy mají obrovský rozsah. Bylo by však velmi nebezpečné odmítnout je řešit a prohlásit je za neproveditelné nebo fantastické. Budoucí německá politika vůči Východu ukáže, zda jsme skutečně odhodláni poskytnout pevný základ pro dlouhodobou existenci třetí říše. Pokud má třetí impérium existovat tisíce let, naše plány musí být rozvíjeny pro celé generace. To znamená, že rasově-biologická myšlenka by měla mít v budoucnosti německé politiky rozhodující význam. Jen tak můžeme zajistit budoucnost našich lidí.

Dr. Wetzel.

Zdroj (v ruštině): https://sceptsis.net/library/id_703.html

Archivovaný příspěvek. Nelze přidávat nové komentáře a nelze hlasovat.